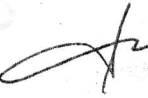

dosar nr. /111/2010

19.10.2010

19/2010

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal

SENTINȚA Nr. 1167/CA/2010

Ședința publică din data de
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol fiind judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta SA în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR - ADMINISTRAȚIA FINANCIARĂ PENTRU CONTRIBUABILII MIJLOCII ORADEA, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentantul reclamantei - consilier juridic Criste Valer în baza delegației depusă la fila 27 din dosar, lipsă fiind pârâtele.

Procedura este legal îndeplinită, părțile având termen în cunoștință.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței cele de mai sus, s-a comunicat pârâtei un exemplar din precizarea de acțiune, după care:

Reprezentantul reclamantei, întrebat fiind, arată că nu solicită efectuarea unei expertize în cauză, considerând că nu este necesară. Nu are alte probe de solicitat.

Instanța considerând cauza lămurită închide faza probatorie și acordă cuvântul asupra fondului.

Reprezentantul reclamantei susține acțiunea formulată astfel cum a fost precizată ulterior, solicitând admiterea ei pentru motivele expuse pe larg în motivarea cererii. Fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ fiscal de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor, la data de 14.06.2010, sub nr. /111/2010, și precizată la data de 14.06.2010, reclamanta SC SA a chemat în judecată pe pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR - ADMINISTRAȚIA FINANCIARĂ PENTRU CONTRIBUABILII MIJLOCII ORADEA, solicitând instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să dispună anularea Deciziei nr. /2009/24.11.2009, emisă de pârâtă, a deciziei de impunere nr. /2009/24.11.2009, a deciziei de impunere nr. /2009/24.11.2009 și a raportului de inspecție

fiscală nr. 571/2003, și pe care îl reprezintă obligațiile de plată la bugetul de stat în sumă de 1.000.000 lei reprezentând TVA și majorări de întârziere.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în urma controlului fiscal efectuat în perioada 01.01.2008 - 31.10.2009, cu diferite perioade de întrerupere, perioada supusă verificării fiind 01.01.2004 - 31.12.2007, s-a stabilit că datorează bugetului de stat suma totală de 1.000.000 lei reprezentând TVA și majorări de întârziere, din care pârâta a colectat deja suma de 1.000.000 lei aferentă unor sume primite de la Primăria Orașului Ștei pentru lucrările de extindere a rețelei de apă și canalizare a orașului, sume finanțate din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului facturate în regim de „taxare inversă”. Reclamanta a arătat că a primit în total suma de 1.000.000 lei cu titlu de „alte transferuri”, sume cu destinație specială care nu au intrat în contul reclamantei, ele nefiind primite cu titlu de avansuri și prin urmare erau scutite de la plata TVA în temeiul art. 141 alin. 1 lit. i din Codul fiscal în vigoare la momentul respectiv, deoarece aveau un caracter social. Reclamanta mai arată că nu datorează nici majorări de întârziere întrucât nu există obligația sa de plată a TVA.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 554/2004 și ale Legii nr. 571/2003.

Pârâta a depus întâmpinare la dosar prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată, arătând că în 2007 reclamanta a efectuat lucrări de extindere a rețelei de apă și canalizare care au fost finanțate din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, pentru care în luna decembrie 2006 a încasat avansuri în sumă totală de 1.000.000 lei, dar nu a întocmit factură de avans și nici nu a colectat TVA aferentă la data încasării. La finalizarea lucrărilor, în cursul anului 2007, reclamanta a întocmit în baza liste cuprinzând cantități de lucrări, facturi fiscale cu mențiunea „taxare inversă” către Primăria Ștei, aplicând măsurile simplificate pentru întreaga contravaloare a lucrărilor conform art. 160 din Legea nr. 571/2003.

Pârâta mai arată că reclamanta a încălcat prevederile art. 134 și art. 155 din Legea nr. 571/2003, în vigoare în anul 2006, potrivit cărora plata integrală sau parțială pentru contravaloarea unor lucrări efectuate în avans, înaintea finalizării acestora, persoana impozabilă are obligația să emită factura fiscală în termen de cel mult 5 zile de la data încasării sumelor fără a depăși data de 31.12.2006, în care să înscrie TVA aferentă colectată, fapt nerealizat de către aceasta, iar taxarea inversă trebuia aplicată numai pentru diferența dintre valoarea finală a lucrărilor efectuate în anul 2007 și valoarea avansurilor încasate înainte de data aderării, și nu pentru întreaga valoare facturată.

Pârâta mai precizează că măsurile de simplificare pentru lucrările de construcții montaj, prevăzute de art. 160 din Legea nr. 571/2003, au intrat în vigoare abia la data de 01.01.2007, în vreme ce avansurile în valoare de 1.000.000 lei au fost încasate în luna decembrie 2006, dată la care reclamanta avea obligativitatea emiterii facturii fiscale pentru avansul încasat și a colectării TVA.

Se mai arată de către pârâtă că motivele invocate de către reclamantă privind la utilizarea sumelor virate, în anul 2006, abia în mai 2007 motiv pentru care nu s-au putut constitui în avansuri pentru care să se plătească TVA, sunt simple afirmații care nu pot excepta reclamanta de la obligația de a factura avansurile respective, derogările fiind expres prevăzute la art. 134 alin. 5 și alin. 6 și art. 135 din Legea nr. 571/2003.

În drept, pârâta și-a întemeiat apărările pe dispozițiile art. 314 alin. 1, 2, 3 și 5 lit.b), art. 155 alin. 5 și art. 160 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 571/2003, art. 1 pct. 81 din OG nr. 83/2004.

În probațiune, părțile au depus înscrisuri la dosar constând în actele administrative contestate și actele care au stat la baza emiterii lor.

Analizând actele dosarului, instanța reține următoarele:

În cursul anului 2007, reclamanta a efectuat pentru orașul , lucrări de extindere rețele apă și canalizare în orașul , finanțate din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, în baza HG nr. 1770/2006 și HG nr. 1822/2006. sumele alocate prin cele două hotărâri de guvern au fost transferate la data de 21.12.2006 și 28.12.2006 (filele 16, 56) în contul reclamantei în vederea efectuării investițiilor respective, reclamanta înregistrând sumele respective în contul 472 ca „venituri în avans”. Lucrările au fost finalizate în decembrie 2007, când a fost emisă și factura finală în regim de taxare inversă, pentru întreaga valoare a lucrărilor.

Instanța constată că pentru avansurile încasate în luna decembrie 2006, sunt aplicabile dispozițiile art. 155 alin. 7 din Legea nr. 571/2003, potrivit căreia, dacă plata pentru operațiuni taxabile este încasată înaintea finalizării serviciilor prestate, reclamanta avea obligația de a emite factura fiscală în termen de 5 zile de la data încasării avansului, dar nu mai târziu de finele lunii decembrie 2006.

Se mai reține faptul că , potrivit art. 134 și urm. Cod fiscal, exigibilitatea TVA intervine la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator de TVA, respectiv , în speță, data prestării serviciilor constând în lucrările de extindere rețele apă și canalizare în orașul

Afirmația reclamantei privind diferența de regim juridic între „avansuri” așa cum este reglementat de art. 134 Legea nr. 571/2003 și „transferuri” nu este susținută de nici un temei legal. În realitate și acele transferuri reprezintă de fapt avansuri încasate de reclamantă pentru lucrările pe care le-a efectuat în 2007.

Nu se poate reține apărarea reclamantei în sensul că acele transferuri sunt scutite de plata TVA, deoarece lucrările de extindere a rețelei de apă și canalizare nu pot fi calificate ca fiind strâns legate de asistența și protecția socială efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, în sensul art. 141 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 571/2003 „ prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masa și tratament, prestate de persoane impozabile care își desfășoară activitatea în stațiuni balneoclimaterice, dacă au încheiat contracte cu Casa Națională de

Pensii si Alte Drepturi de Asigurări Sociale si contravaloarea acestora este decontata pe baza de bilete de tratament”.

Astfel, asistenta sociala, componenta a sistemului național de protecție socială, cuprinde serviciile sociale si prestațiile sociale acordate in vederea dezvoltării capacităților individuale sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creșterea calității vieții si promovarea principiilor de coeziune si incluziune sociala, potrivit art. 1 alin. 2 din Legea nr. 47 din 8 martie 2006 privind sistemul național de asistenta sociala. Serviciile de asistență și protecție socială au drept scop prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot genera *marginalizarea sau excluziunea sociala* a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților

Instanța constată că serviciilor furnizate de către reclamantă le sunt aplicabile măsurile de simplificare prevăzute de art. 160 din Legea nr. 571/2003.

Din interpretarea pct. 82 alin. 3 din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 și art. 160 din Legea nr. 571/2003, în cazul serviciilor de construcții montaj, în speță – lucrări de extindere rețea apă și canalizare - efectuate de către reclamantă, pentru avansurile încasate, aceasta trebuia să emită facturi care să cuprindă taxa pe valoare adăugată și , având în vedere că factorul generator de taxă intervine în decembrie 2007, anul următor celui în care s-au încasat avansurile , trebuia aplicat regimul de taxare inversă numai pentru diferența dintre valoarea lucrărilor pentru care faptul generator de taxă intervine în 2007 și valoarea avansurilor încasate în 2006.

Față de constatarea că în mod legal s-au stabilit obligațiile suplimentare în sarcina reclamantei prin decizia de impunere nr. ~~100/2009~~.2009, decizia de impunere nr. ~~100/30.05.2009~~.2009 și raportul de inspecție fiscală nr. ~~91921/2009~~.2009, instanța apreciază că în mod întemeiat organul fiscal a aplicat și calculat majorări de întârziere în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din OG nr. 92/2003.

Instanța nu poate ajunge la o altă concluziei, față de probele administrate și afirmațiile părților, în condițiile în care reclamanta s-a opus la efectuarea unei expertize de specialitate în acest sens.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 207 și urm. din OG nr. 92/2003 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge cererea reclamantei ca neîntemeiată.

În temeiul art. 274 C.p.c., instanța va lua act că părțile nu au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge ca neîntemeiată, cererea formulată de reclamanta S.C. ~~STEL~~ S.A. STEL cu sediul în orașul ~~Cluj~~, str. ~~Ștefan Vodă~~, nr. ~~40~~, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR – ADMINISTRAȚIA FINANCIARĂ PENTRU CONTRIBUABILII

MIJLOCII ORADEA, cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr. 1 - 2,
județul Bihor.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din ~~11~~ 11.2010.

Președinte,

Grefier,

[Handwritten signature]